

Forbudet, kan formentlig paa den ene Side ikke give Anledning til Misbrug, medens derred paa den anden Side aabnes Afgang for Sagsførerne til i enkelte Undtagelsestilfælde, hvor Billighed taler derfor, at kunne modtage fuldkomment frivilligt ydede Honorarer, f. Ex. naar de ved Sagen have ervervet en betydelig Pengesum eller Indtægt for Parten eller dsl., og at Forbudet ikke udstrækkes til den Sagsfører, som, ifølge Overenskomst med Parten, samtykker i at beskikkes for ham udenfor sin Lur, er en Følge af, at der ikke bør lægges Hindringer i Veien for en saadan Overenskomst, der under

de nuværende Procesformer er den nærmeste Veie for en Part til under en Justitsfoged selv at sørge for sit Forsvar.

ad § 4.

En til den her foreslaaede svarende Bestemmelse findes ogsaa i Jb. 24de Oktbr. 1806 § 1. Om den end sjeldnere for Tiden vil komme til Anvendelse, kan det dog ikke siges, at der nu ingenstunde vil blive Brug for de her ommeldte Konstitutioner, navnlig i Jurisdiktionerne paa mindre Øer.